

Sygnatura akt IV U 275/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **M. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.** z dnia 17 września 2012r. znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

I. odwołanie oddala,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. S., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 17.09.2012 r., na podstawie której strona pozwana przyznała mu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15.03.2012 r. do 10.04.2012 r. w wysokości 1.825,55 zł podstawy wymiaru, tj. najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe po odliczenie kwoty odpowiadającej 13,71 % podstawy wymiaru składki na to ubezpieczenie Wnioskodawca zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 49 pkt. 1 ustawy z dnia z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego wnioskodawcy, podczas gdy w sprawie zastosowanie winien znaleźć przepis art. 48 ust. 2 w zw. z art. 37 ust. 1 wymienionej ustawy. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że strona pozwana niezasadnie nie zastosowała przepisów art. 48 ust. 2 w zw. z art. 37 ust. 1 wymienionej ustawy, stwierdzając jednocześnie, że w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wydane w sprawie P 12/10. Strona pozwana nie przedstawiła przy tym żadnej merytorycznej argumentacji na poparcie swojego stanowiska. Zdaniem wnioskodawcy, powołane orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego bezsprzecznie powinno mieć zastosowanie w niniejszej sprawie. Wnioskodawca w okresie od 14.09.2006 r. do 29.02.2012 r. był objęty pracowniczym obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ż.. Od dnia 01.03.2012 r. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, zaś niezdolność do pracy została orzeczona w okresie od 15.03.2012 r. do 10.04.2012 r. i powstała w pierwszym kalendarzowym miesiącu ubezpieczenia. Spełnił on zatem wszystkie warunki konieczne do zastosowania względem niego orzeczenia Trybunału, które w swojej treści dotyczyło się podmiotów znajdujących się w tożsamej sytuacji, a tym samym przyjęcia za podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przepisów art. 48 ust. 2 w zw. z art. 37 ust. 1 wymienionej ustawy.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł. Wskazała, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie przepisów art. 11, art. 36 ust. 3 i art. 49 pkt. 1 ustawy z dnia z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 18 ust. 8 w zw. z art. 20 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Strona pozwana przyznała, że z dniem 01.06.2012 r. wszedł w życie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24.05.2012 r. o sygn. akt P 12/2010. Podniosła, że postanowienia tego wyroku nie dotyczą jednak zasad ustalania podstawy wymiaru zasiłków w sytuacji, gdy niezdolność do pracy powstała w pierwszym kalendarzowym miesiącu ubezpieczenia, nawet jeżeli bezpośrednio przed objęciem dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu chorobowemu z innego tytułu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że w okresie od 14.09.2006 r. do 29.02.2012 r. M. S. był objęty pracowniczym obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ż.

Bezspornym jest, że od dnia 01.03.2012 r. M. S. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Bezspornym jest, że w okresie od 15.03.2012 r. do 10.04.2012 r. M. S. był niezdolny do pracy z powodu choroby.

Zadeklarowana przez M. S. kwota, stanowiąca podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, w tym chorobowe, wynosiła w miesiącu marcu 2012 r. - 5.000 zł.

Dowód: kopia zaświadczenia k. 3-4 akt ZUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

Strona pozwana oparła zaskarżoną decyzję na treści przepisów art. 11, art. 36 ust. 3 i art. 49 pkt. 1 ustawy z dnia z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 18 ust. 8 w zw. z art. 20 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art. 49 pkt. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jeżeli niezdolność do pracy powstała w pierwszym miesiącu kalendarzowym ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku stanowi najniższa podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4 (tj. po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71 % podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie chorobowe) - dla ubezpieczonych, dla których określono najniższą podstawę wymiaru składek.

Strona pozwana wydając zaskarżoną decyzję oparła się ponadto na treści przepisów zawartych w art. 36 ust. 3 i art. 11 ustawy z dnia z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Stosownie do art. 36 ust. 3, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za jeden dzień niezdolności do pracy stanowi jedna trzydziesta część wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku. W myśl art. 11, miesięczny zasiłek chorobowy, wynosi 80 % podstawy wymiaru zasiłku, a za okres pobytu w szpitalu wynosi 70 % podstawy wymiaru zasiłku.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 w zw. z art. 20 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. W 2012 r. była to kwota 2.115,60 zł.

Wnioskodawca zarzucił natomiast, iż w sprawie zastosowanie winien znaleźć przepis art. 48 ust. 2 w zw. z art. 37 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, co wynika z treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24.05.2012 r. (P12/10). Zdaniem strony pozwanej postanowienia powyższego orzeczenia nie miały zastosowania w niniejszej sprawie.

W wyroku z dnia 24.05.2012 r. (sygn. akt P 12/10, OTK-A 2012/5/52, Dz.U.2012/622) Trybunał Konstytucyjny stanął na stanowisku, że „art. 48 ust. 2 i art. 52 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 i Nr 225, poz. 1463 oraz z 2011 r. Nr 113, poz. 657 i Nr 149, poz. 887) w zakresie, w jakim nie przewidują odpowiedniego stosowania art. 37 ust. 1 tej ustawy przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłków chorobowego i macierzyńskiego należnych ubezpieczonemu, dobrowolnie podlegającemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, którego niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego z tego tytułu, w sytuacji gdy było ono poprzedzone ubezpieczeniem chorobowym z innego tytułu, są niezgodne z art. 32 ust. 1 w związku z wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą sprawiedliwości społecznej”.

Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej, iż powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie miał zastosowania w niniejszej sprawie. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy stan faktyczny będąc podstawą do wydania tego wyroku był inny niż w niniejszej sprawie. Z uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego wynika bowiem, że „rozpatrywana przez pytający sąd sprawa wynikała na tle następującego stanu faktycznego: Zakład Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ZUS) przyznał osobie ubezpieczonej (dalej: powód) zasiłek chorobowy (w sumie za 30 dni, w tym 2 dni pobytu w szpitalu) oraz zasiłek macierzyński (za 31 dni) w kwotach będących pochodną wyliczonej przez ZUS podstawy wymiaru zasiłku. Powód był od 1 stycznia 2003 r. zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w spółce, z wynagrodzeniem przekraczającym 5.000 zł brutto i z tego tytułu podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu. 1 grudnia 2008 r. rozwiązano z nim umowę o pracę z 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia, ale okres ten został skrócony i powód zakończył pracę 21 marca 2009 r. Równocześnie z pracą na podstawie stosunku pracy prowadził on działalność gospodarczą i z tego tytułu, w związku z ustaniem zatrudnienia, zgłosił się - od 22 marca 2009 r. do ubezpieczeń społecznych (dalej: ubezpieczenia), w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. (...) Mimo więc, że powód podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu od początku roku 2003 do 21 marca 2009 r., a ubezpieczeniu dobrowolnemu od 22 marca tegoż roku, zaś niezdolny do pracy stał się 1 kwietnia 2009 r. (najpierw chorował, a następnie przejął od żony opiekę nad dzieckiem w ramach urlopu macierzyńskiego), ZUS ustalił podstawę wymiaru zasiłku na podstawie pierwszego niepełnego miesiąca ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i wyliczył podstawę wymiaru zasiłku w kwocie 1.670,13 zł.”

Z ustaleń Sądu poczynionych w niniejszej sprawie wynika natomiast, że wnioskodawca w okresie od 14.09.2006 r. do 29.02.2012 r. był objęty pracowniczym obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ż.. Od dnia 01.03.2012 r. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, zaś niezdolność do pracy została orzeczona w okresie od 15.03.2012 r. do 10.04.2012 r.

Biorąc pod uwagę powyższy, bezsporny, stan faktyczny Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej, iż w stosunku do wnioskodawcy zastosowanie miał przepis art. 49 pkt. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, regulujący sposób ustalania podstawy wymiaru zasiłku jeżeli niezdolność do pracy powstała w pierwszym miesiącu kalendarzowym ubezpieczenia chorobowego osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą. Nie ulega natomiast wątpliwości, że niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała właśnie w pierwszym miesiącu kalendarzowym podlegania przez niego dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Za tym, iż jest to inna, szczególna sytuacja, przemawia stanowisko wyrażone w uzasadnieniu powoływanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, gdzie wskazano, że „jeżeli przedsiębiorca przystąpi do ubezpieczenia chorobowego pierwszego dnia miesiąca i w tym samym miesiącu zachoruje, to zasiłek chorobowy zostanie mu obliczony praktycznie tak samo jak pracownikowi, natomiast jeżeli przystąpi on do ubezpieczenia ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego i zachoruje w następnym miesiącu (choćby nawet ostatniego dnia tego

następnego miesiąca, czyli po upływie miesiąca podlegania ubezpieczeniu), to zasiłek chorobowy zostanie mu obliczony jako pochodna deklaruwanego przychodu, czyli za jeden dzień, jedną trzydziestą miesiąca.”

Powyższe okoliczności skutkowały oddaleniem odwołania i orzeczeniem jak w pkt. I wyroku (art. (art. 477¹⁴ § 1 kpc).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc oraz na podstawie przepisu § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i zasądził na rzecz strony pozwanej od wnioskodawcy kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.